

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně **o. s. CH., a.s.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Wonkova 1142, Hradec Králové, **za účasti M. P.**, zastoupeného advokátem JUDr. Michalem Marčišinem se sídlem Gočárova tř. 1013, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti zúčastněné osoby proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 6. 2006 č. j. 30 Ca 2/2006 - 42,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 6. 2006 č. j. 30 Ca 2/2006 – 42 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Zúčastněná osoba (dále jen „stěžovatel“) napadla včas podanou kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 6. 2006 č. j. 30 Ca 2/2006 - 42, kterým bylo rozhodnuto tak, že rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 22. 11. 2005 zn. 19277/RR/2005/Ře a rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 23. 6. 2005 zn. 18968/2005/ST1/Šim/Pla se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. Současně bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Ze soudního spisu mimo jiné vyplývá, že krajský soud vyzval žalobkyni, aby v této věci označila osoby zúčastněné na řízení. Žalobkyně této výzvě vyhověla a podáním, které bylo krajskému soudu doručeno dne 1. 2. 2006, označila jako osoby zúčastněné na řízení M. P., I. V. a Magistrát města Hradec Králové - odbor stavební.

Krajský soud v dalším řízení nepostupoval podle ust. § 34 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Předseda senátu totiž tyto osoby nevyrozuměl o probíhajícím řízení a nevyzval je, aby ve lhůtě, kterou jim k tomu současně stanoví, oznámily, zda budou v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.

Krajský soud ve shora uvedeném rozsudku, který je napaden kasační stížností, označil v záhlaví M. P. jako zúčastněnou osobu a tento rozsudek mu doručil.

Stěžovatel v kasační stížnosti mimo jiné namítl, že krajský soud s ním nejednal jako s účastníkem řízení, i když tak jednat měl. Stěžovatele neinformoval o podané žalobě, nebylo mu umožněno se k této žalobě vyjádřit a ani se zúčastnit řízení o žalobě. Tím bylo stěžovateli znemožněno právo na soudní a jinou právní ochranu, které je zakotveno v Ústavě a v Listině základních práv a svobod.

Stěžovatel navrhl, aby napadený rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Navrhl současně, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které jsou definovány ust. § 34 odst. 1 s. ř. s. a nejsou účastníky řízení, jak se domnívá stěžovatel.

Podle ust. § 34 odst. 2 s. ř. s. navrhovatel je povinen v návrhu označit osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, jsou-li mu známy. Předseda senátu takové osoby vyrozumí o probíhajícím řízení a vyzve je, aby ve lhůtě, kterou jim k tomu současně stanoví, oznámily, zda v řízení budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení; takové oznámení lze učinit pouze v této lhůtě. Současně s vyrozuměním je poučí o jejich právech.

Podle ust. § 34 odst. 3 s. ř. s. osoba zúčastněná na řízení má právo předkládat písemná vyjádření, nahlížet do spisu, být vyrozuměna o nařízeném jednání a žádat, aby jí bylo při jednání uděleno slovo. Doručuje se jí rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí. Osoba zúčastněná na řízení nemůže disponovat jeho předmětem.

Podle ust. § 34 odst. 4 s. ř. s. soud usnesením vysloví, že ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nespĺňuje, není osobou zúčastněnou na řízení.

V projednávané věci krajský soud nepostupoval podle shora uvedeného ustanovení s. ř. s., takže stěžovatel se o tom, že by měl být v řízení zúčastněnou osobou, dozvěděl až z rozsudku, který mu byl doručen a v němž byl jako zúčastněná osoba označen.

Nejvyšší správní soud vyšel při posouzení procesních důsledků tohoto postupu krajského soudu především z nálezu Ústavního soudu ze dne 15. 6. 2005 sp.zn. I. ÚS 60/05, v němž se mj. uvádí: „*Pokud procesní předpis přiznává určité osobě postavení účastníka řízení či osoby zúčastněné na řízení (§ 33, 34 s. ř. s.), je povinností soudu s touto osobou jednat jako s účastníkem či osobou zúčastněnou až do okamžiku, kdy jí bude právně relevantním způsobem sděleno (např. usnesením podle § 34 odst. 4 s. ř. s.), že jí takové procesní postavení nepřislouží. Jakýkoliv jiný postup soudu, zejména kdy je účastník či osoba zúčastněná na řízení soudem ignorována, stojí v rozporu s principem fair procesu a právního státu.*“

Krajský soud svým postupem zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Nejvyšší správní soud proto napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1

s. ř. s.), v němž bude krajský soud postupovat podle ust. § 34 s. ř. s. a procesně korektním způsobem tak zjistí, kdo uplatňuje práva osoby zúčastněné na řízení, zda je uplatňuje právem a umožní jí její procesní práva realizovat v souladu se s. ř. s.

V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnosti bylo vyhověno, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o odkladu její vykonatelnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. května 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

